Rok II. Nr. 90.

Ogłoszenia wszelkiego rodzaju przyjmują się za opłatą od wiersza drobnego (petit) po 8 centów, za każde następne „ 5 „ i należytość stęplową 30 „ za każdorazowe umieszczenie.

AFISZ TEATRALNY.

Rok 1873.

Wychodzi w Krakowie 4 razy w tygodniu w dniu przedstawienia teatralnego. Cena prenumeraty miesięcznie 50 c. Numer pojedynczy kosztuje 5 c. Prenumeratę przyjmują: Administracya *Czasu*, przy ulicy Mikołajskiej Nr. 444 i Kasa Teatralna.

Kraków 22 Lutego.

Jutro **Tricoche i Cacolet** z zawieszeniem abonamentu.

Dowiadujemy się że we wtorek da się po raz pierwszy słyszeć nowo angażowana śpiewaczka pani Bobrowska. Wystąpi ona w jednej scenie z Freuschitza w kostiumie, a następnie odegra znany monodram **Floryna. Geldhab** Fredry uzupełni przedstawienie.

W przyszłą Sobotę, przedstawioną będzie na benefis panny **Julii May**, komedya Szakesceara „Sen nocy letniej“. Panna May wystąpi w roli Heleny, którą sama sobie obrała, równie jak i arcydzieło Szekspira na benefis.

Ze świata muzykalnego.

W roku 1872 przedstawiono w Paryżu w 41 teatrach 254 nowych dzieł scenicznych różnego rodzaju, a mianowicie: 109 komedyj, 43 operetek, 29 dramatów, 14 komicznych oper, 25 feryj i jednę operę. (!) Najwięcej nowości ukazało się na scenie teatrów Gymnase i Folies - Dramatiques najmniej w teatrze Chatelet i w operze włoskiej.

Wielka opera nie przedstawiła w ubiegłym roku żadnej nowej partycyi.

Wszystkich teatrów jest obecnie w Paryżu 52.

Książe Poniatowski, kompozytor wielu oper i baletów zachorował niebezpiecznie w Londynie.

Mazepa tragedya Słowackiego została przełożoną na język moskiewski przez Puszkarew'a.

W Pradze nie pozwoliła policya przedstawić komedyi historycznej Kobersteina p. t. Co Bog złączył, nie powinien człowiek rozłączać. Powodem do zakazu miało być wprowadzenie do sztuki kardynała lotaryngskiego, który zrzeka się swej godności i wstępuje w związki małżeńskie.

Wychodzący w Szwajcaryi dziennik angielski The Swiss Times szacuje majątki żyjących obecnie francuzkich autorów w następujący sposób: Wiktor Hugo posiada 600,000 fr. George Sand 1,200,000 fr. Girardin 8,600,000 fr. Aleksander Dumas 400,000 fr. Alfons Karr 50,000 fr. Jules Janin 570,000 fr. Victorin Sardou 500,000 fr.

Tragiczna scena zaszła d. 2 stycznia w Dessau, i odegraną została nie w teatrze chociaż aktorami jej byli artyści opery. Śpiewak Weiss i śpiewaczka Kreissel - Behrendt utrzymywali oddawna między sobą stosunki miłosne. Mąż tej ostatniej Behrendt wpadł wraz z synem do mieszkania w chwili, gdy się Weiss znajdował, wskazał synowi występną matkę a od uwodziciela zażądał oświadczenia na pismie, że się z jego żoną ożeni, skoro Behrendt otrzyma rozwód. Weiss wszedłszy do pobocznego pokoju otworzył okno i chciał wyskoczyć, dopadł go jednak Behrendt i utopił w nim sztylet, a gdy drugi raz się zamierzył, żona jego rzuciła się między nich i sztylet przeciął jej ręce i arterye. Weiss śmiertelnie ugodzony wypadł oknem; gdy go podjęto i zaniesiono do mieszkania skonał na progu. Raniona żona Behrendta w skutek wielkiego upływu krwi znajduje się w niebezpieczeństwie życia.

Gustaw Moser napisał komedyą p. t. Słoń. Ma być w Berlinie przedstawioną.

Śpiewaczka rosyjska Ławrowska przybyła do Paryża, aby pod kierunkiem pani Viardot-Garcia przysposobić się do występów w operze włoskiej i francuzkiej.

Armeńczyk nazwiskiem Tikrau napisał operetkę p. t. Scherif Aga. Ma być najprzód w Konstantynopolu wykonaną.

W teatrze w Canzaro dawano Lindę Chamounix. Nowo zaangażowany tenor, który po raz pierwszy występował, nie mógł zjednać sobie sympatyi publiczności. Po skończonem przedstawieniu odezwały się krzyki, poczęto gwizdać i sykać. Ponieważ debiutant w wysokim stopniu był głuchy i nie zrozumiał charakteru tej wrzawy, przeto wziął ją za manifestacyą dla swego talentu i *con grazia* kłaniać się zaczął. Publiczność mniemała, że tenor z niej żartuje, dowiedziawszy się jednak, że śpiewakowi obok głosu nie dopisuje i słuch, odpłaciła mu chwilową przykrość chucznemi oklaskami.

We Lwowie zmarł znany niegdyś fortepianista kompozytor Milan.

Felicyan Dawid napisał operę p. t. La perle du Brésil.

Operetka Lecoqua La Fille de Mme Angot znalazła w Paryżu i Bruxelli nadzwyczajne powodzenie.

ROZMAITOŚCI.

Swiat muzykalny w Nowym - Yorku zachwyca się obecnie kotem, który na fortepianie wygrywa z precyzyą ulubioną pieśń Yankee-dodle.

TEATRA W POLSCE

przez **Estreichera.**

RZECZ W ROKU 1860.

(Ciąg dalszy).

Niechciał atoli Ksiądz Kawski wiodący kondukt usłuchać tej dziwacznej pretensyi, i odpowiedział: „Mógł on ją kochać za życia niechże ją kocha i po śmierci“. Poczem zaintonował pieśń pogrzebową. — Kluszewski srodze rozpaczał. Na cały tydzień od dnia pogrzebu wstrzymał widowiska, na znak żałoby. Wszelkie kosztowności, sprzęty i pamiątki po zmarłej, odesłał jej rodzicom na Węgry, niechcąc nic posiadać coby mu ją przypominało. — Osowiał i stracił energią.

Po zgonie Delilównej objęła rządy nad starcem zniedołężniałym Panna K . . . Ręka jego służącej niegdyś, stała się ręką pani samowładnej, uczuwał to starzec, uczuwał i teatr cały.

Zniechęcił się do sceny, ulegał domowym rządom nie czyniąc oporu, a gdy go buntowano by opierał się despotyzmowi nowej gospodyni, odpowiadał: „Mon cherciu! cóż robić? wolę znosić czyściec aniżeli pojść do piekła“.

Odtąd więc, zasiłek rządowy dawany na teatr, topniał w domowem niegospodarstwie, a aktorowie zaniedbywani, źle płatni, opuszczali go kolejno, wydalając się do Lwowa. Jeden mu tylko Żebrowski wierny pozostał, za co mu podwyższył płacę miesięczną o dwa dukaty, i przyrzekł mu zapis testamentowy, czego jednak nie dotrzymał. Nic więc dziwnego, że publiczność żale swe zwracała przeciw Kluszewskiemu, iż teatralne zasiłki obraca na utrzymanie złej gospodyni, i dobrego kucharza — i że ten dobry kucharz odgrywał główną w teatrze rolę. Z jego bowiem pomocą i z pomocą zasobnej Kluszewskiego piwnicy, reprezetacya rzeczypospolitej uchwalała zasiłek roczny teatrowi, któryto zasiłek, miał być częściowo spożywany przez tęż reprezentacyą przy stołach biesiadnych Kluszewskiego.

(Dalszy ciąg nastąpi).

Z zawieszeniem Abonamentu. Nr. porządkowy 90.

TEATR KRAKOWSKI.

W Sobotę dnia 22go Lutego 1873 r.

Na dochód

Seweryna Zamojskiego

Po raz pierwszy

Komedya w 5 aktach pp. H. Meilhac i Lud. Halevy, tłumaczył z francuskiego Ignacy Kliszewski

TRICOCHE i CACOLET

OSOBY:

Tricoche	**Seweryn Zamojski.**	Fanny Bombance	Panna May.
Cacolet	Pan Eker.	Pani Boquet	Panna Wojnowska.
Książe Emil	Pan Leszczyński.	Georgette	Panna Kwiecińska.
Baron Vander-Pouf	Pan Szymański.	Wirginia	Panna Bauman.
Oskar pasza	Pan Siedlecki.	Służąca	Panna Wyszowska.
Breloque	Pan Rogier.	Gość	Pan Słonarski
Des Escopettes	Pan Glikson.	I człowiek	Pan Kaisi.
Hipolit	Pan Werner.	II człowiek	Pan Konarkiewicz.
Justyn	Pan Zapałowicz.	I Gracz	Pan Ładnowski.
Służący	Pan Solawieński.	II Gracz	Pan Bolesławicz.
Pisarz	Pan Junuszkiewicz.	I } Goście w Kawiarni	Panna Ekel.
Bernardyna	Panna Bendówna.	II } Goście w Kawiarni	Pan Danielewicz.

Pomocnicy Tricocha. — Goście.

Rzecz dzieje się w Paryżu 1871 roku.

☛ Biletów dostać można w Piątek od godziny 9 do 12 od 3 do 7 wieczór, a w dzień przedstawienia jak zwykle.

Cena miejsc zwyczajna. — Początek o godz. 7.

D. p. n. St.